

Giới thiệu sách
Chủ đề: Tình báo chiến
Tác giả: *Dr. Chu Mỹ Dung, DDS*

LỜI TỰA SÁCH

TRẬN CHIẾN TÌNH BÁO, PHẢN TÌNH BÁO

Nói một cách ngắn gọn, đây là một cuốn sách mà ai quan tâm đến đất nước đều nên đọc.

Càng nên đọc hơn nữa là những thế hệ người Việt Nam được nuôi dạy trong cái gọi là đạo đức XHCN. Họ cần phải đọc để biết thêm một số sự thật, thấy được những nguy hiểm mà CSVN mang lại cho dân tộc đất nước, để trở thành những con người có đạo đức bình thường biết yêu tha nhân, yêu công lý, và đau buồn cho vận mạng của đất nước hiện nay.

Đạo đức bình thường là gì? Một cách ngắn gọn, đạo đức bình thường là đạo đức dựa trên những suy nghĩ rất bình thường của nhân loại mà chẳng cần phải có một nhãn hiệu nào cả. Loại đạo đức nhãn hiệu là loại đạo đức của những loài quý, cần gắn nhãn đề bịp nhân loại. Thí dụ như loại đạo đức có tên “đạo đức XHCN, đạo đức Hồ Chí Minh”. Nói một cách vắn tắt, đạo đức XHCN, hay đạo đức Hồ Chí Minh, là loại đạo đức được nuôi dạy bởi 3 con quỷ dữ Lenin, Stalin, Mao Trạch Đông, trong đó hơn 120 triệu người đã chết vì cái loại đạo đức đó. Việt Nam đã cống hiến cho cái đạo đức này gần 5 triệu sinh linh. Đáng kể nhất là đạo đức nằm trong đề án Cải Cách Ruộng Đất được Hồ Chí Minh dâng lên Stalin sau khi được Lưu Thiếu Kỳ chỉ đạo. Bằng chứng nằm rành rành trong văn khố Liên Xô được giải mã cách đây khá lâu. Một điển hình của loại đạo đức nhãn hiệu Hồ Chí Minh XHCN nữa là đạo đức nằm trong lệnh đập đầu chôn sống khoảng 6 ngàn đồng bào Huế và trên 40 ngàn sinh mạng của bộ đội Miền Bắc được chỉ thị nung vào chiến dịch Tết Mậu Thân 1968 này. Giết dân một cách dã man trên chính cố đô của một vương triều đã có quá nhiều công trong việc an dân, giữ nước và mở nước, đó cũng là đạo đức XHCN vậy!

Vì sao chúng ta nên đọc? *Vì thật sự nó không hẳn là một cuốn sách, mà là một tư liệu tình báo đặc biệt. Những dữ kiện lịch sử quan trọng từ 1954 đến sau năm 1975, được ghi lại bởi một chuyên viên tình báo cao cấp của chính phủ VNCH hoạt động chung sâu với cơ quan CIA của chính phủ Hoa Kỳ trong nhiều năm. Từ tư liệu này chúng ta sẽ thấy rõ hơn sự đối trá khó sánh kịp trong lịch sử nhân loại, mà chỉ mỗi chế độ cộng sản mới có thể tạo ra được, và chỉ một mà thôi.*

Từ những trò lừa đảo và bóp méo lịch sử này, mỗi người chúng ta sẽ rút ra những điều cần suy gẫm trong vấn đề đối phó với chính quyền CS. Chúng ta cần rút ra bài học bảo mật trong cuộc chiến đầy khó khăn chầm dứt chế độ CS giải phóng đất nước, giữ cho được sinh mạng quốc gia mà đang thoi thóp trong tay bọn giặc phương Bắc, với hiện tình một quốc gia Việt Nam đầy áp người Trung Cộng từ Ai Nam Quan đến Mũi Cà Mau. Người Tàu đang làm chủ đất đai nhà cửa trên khắp lãnh thổ ta, nhất là những vùng trọng điểm như Tây Nguyên, Hà Tĩnh, Đà Nẵng, Nha Trang, Sài Gòn, Phú Quốc, đó là điều ai cũng trông thấy mà đau lòng người.

Chúng tôi xin được trở lại tài liệu “Trận Chiến Tình Báo”, qua đó, vài sự thật lịch sử của những cái được khoa chiêm giống trông là “người thầy của những nhà tình báo huyền thoại, “một điệp viên hoàn hảo”, “thiếu tướng tình báo anh hùng lực lượng vũ trang nhân dân, v.v.” toàn là anh hùng tài ba huyền ảo mà VNCH chẳng biết ắt giáp gì cả!

Nhưng có bàn tay nào che nổi mặt trời? Có thứ Lê Văn Tám nào có thể làm nên anh hùng lịch sử Việt?

Sự dối trá không ngừng nghỉ của CS

Bao trùm trong cuốn tư liệu này là vấn đề rất cũ nhưng vẫn không bao giờ cũ của CSVN, đó là sự dối trá, dối trá đến độ hài hước mà trong lịch sử 4 ngàn năm của dân tộc ta, chưa có vua chúa và chính phủ nào sánh kịp. Điều ngoa rành rành như thế, nhưng oan nghiệt thay vẫn còn quá nhiều người Việt Nam tin lời bọn bán nước. Đó là lý do tại sao những người tự thấy mình là người yêu nước nên đọc tài liệu này.

Trong trận chiến “chống Mỹ cứu nước”, một khẩu hiệu mà bây giờ những người CS gộc đường như chẳng còn hãnh diện gì khi nói đến, chúng ta từ già đến trẻ đều phải học thuộc lòng rằng thời đại “chống Mỹ cứu nước” là thời đại ra ngô gặp anh hùng.

Anh hùng thời CS có thể gặp từ đầu đường.. đến xó chợ. Thí dụ như anh hùng cây xăng Lê Văn Tám, mới hơn 10 tuổi đầu đã tự châm mình làm cây đuốc rồi chạy tuốt vô kho xăng mà địch đang mở cửa sẵn để Lê Văn Tám đốt. Những anh hùng kiểu Lê Văn Tám rõ ràng không gì hơn là một thứ cò mồi hạng bét chỉ bị được những công dân VN ngờ nghếch, coi Bác Đảng là tổ quốc nhân dân, sẵn sàng nường sinh mạng mình cho Bác và Đảng kính yêu. Cuộc chiến “Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô và Trung Quốc” là cuộc chiến thần thánh cứu nước. “Mỹ Diệt là bán nước, thân Tàu là yêu nước!”

Trong giới hạn của một bài tựa, xin điếm qua bốn ngài điệp viên Lê Văn Tám được danh xưng là đệ nhất tứ trụ trong nền văn minh gián điệp XHCN: **Mười Hương, Vũ Ngọc Nhạ, Phạm Ngọc Thảo, Phạm Xuân Ẩn.**

NGƯỜI ANH HÙNG THỨ NHẤT

Đó là *Lê Văn Tám Mười Hương*, tức Trần Ngọc Ban, tức Thiếu Tướng tình báo chiến lược Trần Quốc Hương, “người thầy của những thầy tình báo huyền thoại”, tức người siêu huyền thoại.

Người siêu huyền thoại này xâm nhập Miền Nam năm 1954 hoạt động huyền thoại được 3 năm thì “huyền thoại” bị ông Ngô Đình Cẩn và ông Dương Văn Hiếu tóm, tháng 7 năm 1957. Tương cũng nên nói ra là ông Dương Văn Hiếu và Ngô Đình Cẩn là những người phạm không có huyền thoại, cũng chẳng là anh hùng, chẳng thiếu tướng tình báo chiến lược gì cả. Họ chỉ là những nhân viên tình báo trung cấp VNCH, sống vì lý tưởng tự do chống lại chủ nghĩa CS mà thôi.

Câu hỏi đặt ra là tại sao “nhà huyền thoại” này đang bị VNCH nhốt lại xõng ra Bắc lại được?

Xin thưa, Người “thầy của thầy” này được đám tướng lãnh phản loạn, cụ thể là Dương Văn Minh, Nguyễn Khánh thả ra theo yêu sách của Phong Trào Phật Giáo Tranh Đấu, bắt chấp tình hình an ninh chính trị của quốc gia. Nhờ được thả ra như chuyện thần tiên nằm mơ cũng chưa chắc có, nhà huyền thoại Mười Hương liền chạy một mạch vô “xanh” rồi tuốt ra Bắc, không dám bén mảng vào Nam lần nào nữa. Mãi đến sau 1975 mới thấy ngài huyền thoại hoàn hồn mò vô Miền Nam. Với thành tích được thả ra một cách huyền thoại và trốn mất dép ngoài Bắc như thế, nên sau năm 1975, ngài huyền thoại được nhà nước XHCN phong làm thiếu tướng tình báo, ủy viên trung ương đảng.

Thiết nghĩ chẳng cần phải tranh luận hơn thua tình báo VNCH và Việt Cộng ai giỏi hơn ai, chỉ cần lập lại lời của siêu huyền thoại Mười Hương” sẽ có câu trả lời:

“Cái chủ trương bao trùm của Ngô Đình Cẩn là chuyển hướng tù nhân, đối tượng là những người kháng chiến nằm vùng hoặc từ Bắc vào. Ai có bị bắt, bị nhốt trong các nhà lao ấy mới thấy sự thâm hiểm của chúng. Ngô Đình Cẩn thường nhốt chung năm bảy người vào một cùm. Chúng nó vẫn cho ăn, uống, đi lại, thậm chí có thể gửi mua sách báo đọc. Nhốt từng buồng giam nhưng như kiểu không nhốt, có khoảng cách khó hiểu, để mọi người nghi ngờ lẫn nhau, muốn đoàn kết vẫn không đoàn kết được.”

Tình báo Hồ Chí Minh và VNCH ai giỏi hơn ai?

NGƯỜI ANH HÙNG THỨ HAI

Phạm Xuân Ân: tức X6, tức Trần Văn Trung, tức Hai Trung

Phạm Xuân Ân được BS Trần Kim Tuyến gửi đi học 2 năm tại Orange Coast Community College về báo chí, tại quận Cam California. Về lại Miền Nam, được chính phủ VNCH cho làm ở Việt Tân Xã, sau làm đại diện báo chí cho tờ Time, v.v. Nhờ vai trò phóng viên, y lân la quen biết báo giới nước ngoài và các giới chức quân sự chính trị của Miền Nam, giữ vai trò phân tích cái gì y nghe lóm được cho CS. Những gì Võ Nguyên Giáp reo mừng “Chúng ta đang ở trong phòng hành quân của quân đội Hoa Kỳ”, thật ra là món quà mà CIA đưa cho Hà Nội qua bàn tay Phạm Xuân Ân.

Phạm Xuân Ân phóng viên tài giỏi? Thật không đó? Chẳng hạn như 20 triệu người dân chúng Miền Nam phải biết phóng viên chiến trường tài giỏi Trung tá Nguyễn Ngọc Hạnh, nhà thơ Du Tử Lê, đạo diễn Lê Dân, nhà văn Doãn Quốc Sĩ, v.v. Tự nhiên sau 1975, dùng một cái chúng ta có Thiếu Tướng Tình Báo Chiến Lược Anh Hùng lực lượng Vũ Trang Nhân Dân Phạm Xuân Ân, mà trước đó dân Miền Nam có ai biết y là thằng cha cẳng chú kiết nào? Cũng giống y như dùng một cái chúng ta có anh hùng Lê Văn Tám vậy. Nhất là sau khi ông nhà báo rồi việc bạn cũ của Phạm Xuân Ân, Larry Berman, bật ngửa khi biết Phạm Xuân Ân là Việt Cộng thì tự nhiên lấy làm thán phục “perfect spy”, không còn gì để viết sau chiến tranh Việt Nam, bèn lấy đó là đề tài nhai đi nhai lại. Nghe nói ngài Berman đang dự định đóng bộ phim “The perfect Spy” nữa đấy!

Thưa Ngài Larry Berman, ngài là người bình thường thì làm sao ngài có thể biết Phạm Xuân Ân là Việt Cộng không chứ hả? Chỉ khi CIA hoặc VNCH không biết Phạm Xuân Ân là Việt Cộng ấy mới thiệt là điệp viên “perfect” thứ thiệt chứ? Ngài viết lách nói năng trót quớt như một đứa trẻ nhỏ, thầy bói ra ma quét nhà ra rác, thế mà cũng có khối kẻ ăn bả “nhà báo Mỹ” của ngài, tụng niệm Phạm Xuân Ân “Điệp viên hoàn hảo” như một lũ kết không óc!

Vì là điệp viên hai mang của Mỹ và CSVN, VNCH trong tư thế đồng minh với Hoa Kỳ phải giả câm giả điếc cho người bạn đồng minh làm ăn. Dĩ nhiên, để mua sự im lặng này, người bạn đồng minh phải chia xẻ những gì họ biết cho VNCH, đúng theo luật “bánh ít trao đi bánh quy trả lại”. Vì vậy, câu hỏi rằng VNCH có biết Phạm Xuân Ân là điệp viên CS hai mang cho Xịa hay không rõ là đã quá rõ. “The perfect spy” có thiệt là “perfect” hay chỉ là đồ dỏm của Xịa và VNCH thì quý vị cũng đã tự biết.

Vì vậy mới có một màn hài hước có một không hai “phong làm thiếu tướng anh hùng quân đội nhân dân điệp viên hoàn hảo, nhưng các có là ngài thiếu tướng anh hùng hoàn hảo lại bị quản thúc tại gia suốt đời đến chết”. Trước khi chết ngài điệp viên hoàn hảo còn không muốn chôn chung với CS, ngài còn nói ngài yêu mến đế quốc Mỹ hơn cả, ngài muốn con cái mình được giáo dục ở Mỹ, mặc dù ngài điệp viên hoàn hảo ở Mỹ vốn vẹn chỉ có hai năm thôi, thì chúng ta cũng có thể tự suy gẫm Phạm Xuân Ân là ai, hoạt động cho mang nào là chính.

Dầu đầu lòi đuôi như một đũa đàn độn chính là nhà nước CHXHCNVN, em ruột nhà nước tỉnh Phước Kiến bên Tàu!

Phạm Xuân Ân là một thiếu tướng điệp viên hoàn hảo hay chỉ là một thứ thiếu tướng Lê Văn Tám, Đảng phải dựng nên theo bản chất của mình?

Và chỉ có những kẻ đàn độn mới tin lời CS.

NGƯỜI ANH HÙNG THỨ BA VŨ NGỌC NHẠ

Tên Thật Vũ Xuân Nhã, sinh tại Thái Bình, lớn lên ở quê mẹ Phát Diệm Ninh Bình. Thuở nhỏ học trường dòng, lớn lên lại theo Việt Cộng. Đỗ Mười, Mười Hương tuyển chọn Vũ Ngọc Nhạ làm cán bộ hoạt động trong giới công giáo. Các tên khác như Vũ Đình Long, Hai Long, Lê Quang Kép.

Được tình báo quân sự Bắc Việt chỉ thị đi vào Miền Nam qua ngõ giả làm người Bắc di cư 1954. Tập trung xây dựng vỏ bọc an toàn bằng cách lui tới giáo xứ Bình An và văn phòng Hội cựu tự vệ Công giáo Phát Diệm, lấy được chức thầy giảng 4 chức, nên được giáo dân gọi là thầy Bốn.

Lấy vỏ bọc công giáo Phát Diệm chống cộng, Vũ Ngọc Nhạ tiếp cận linh mục Hoàng Quỳnh và Giám Mục Lê Hữu Từ, hai vị linh mục công giáo có ảnh hưởng với giáo dân và chính quyền số một bấy giờ. Y được chỉ thị “chui sâu trèo cao”, nhưng chưa chui sâu bao nhiêu và chẳng trèo cao được tới đâu, chỉ mới có 3 năm, cuối tháng 12 năm 1958 đã bị Đoàn Công tác Đặc Nhiệm miền Trung bắt giữ. Do sự vận động bảo lãnh của linh mục Hoàng Quỳnh, y được tha vào năm 1961. Tiếp tục sử dụng sự ngây thơ của Linh Mục Hoàng Quỳnh, y lân la quen biết với các tướng lãnh và viên chức công giáo, trở thành cố vấn cho TT Nguyễn Văn Thiệu trong lãnh vực công giáo.

Cờ tới tay một cách ngon ơ dễ dàng nhờ gốc Thầy Bốn công giáo Phát Diệm, Hà Nội vớ bở liền chỉ thị cho y dựng ngay cụm tình báo A22, một cụm tình báo chiến lược lớn nhất của CSBV tại Miền Nam. Nguyễn Văn Lê làm Cụm trưởng, Vũ Ngọc Nhạ làm cụm phó trực tiếp phụ trách lưới tình báo. Toàn bộ cụm A22 được đặt dưới sự chỉ đạo trực tiếp của Nguyễn Đức Trí, chỉ huy phó Tình báo quân sự tại miền Nam.

Cụm A22 có các tên điệp viên nội cộng sau: Nguyễn Xuân Hòa, Vũ Hữu Ruật, Nguyễn Xuân Đồng, Lê Hữu Thúy. Sau đó có Huỳnh Văn Trọng, được giao chức phụ tá TT Nguyễn Văn Thiệu. Tất cả những tên điệp viên này đều được lệnh “chui sâu trèo cao” vào các chức vụ quan trọng trong chính quyền VNCH. Chính tên Huỳnh Văn Trọng còn dẫn đầu một phái đoàn VNCH sang gặp các chính giới và các tổ chức Hoa Kỳ để thăm dò thái độ TT Johnson đối với cuộc chiến tại Miền Nam.

Tuy nhiên, mọi hoạt động của nhóm tình báo chiến lược này không oách như chúng tự ca ngợi. CIA và giới chức tình báo VNCH nghi ngờ vì đa phần các tên này đều có tiền án nghi can về tội làm gián điệp CS, đã bị bắt giam tại tòa Khâm Huế và được phóng thích theo yêu cầu của các sư cộng sản phong trào Phật Giáo Tranh Đấu.

Tổng Nha Cảnh Sát VNCH mở hồ sơ Vũ Ngọc Nhạ và A22. Một đơn vị đặc biệt có mật danh S2/B được dẫn đầu bởi Trung tá Nguyễn Mậu, vào trung tuần tháng 7 năm 1969, đã tóm cổ được toàn bộ cụm A22 khoảng 50 tên điệp viên quan trọng, trong đó dĩ nhiên có ngài tổ phó thiếu tướng Vũ Ngọc Nhạ anh hùng lực lượng tình báo đảng ta, chỉ mỗi cụm trưởng Tư Lê kịp thời trốn thoát.

Ngày 23 tháng 7 năm 1973 chính phủ VNCH trao trả ngài thiếu tướng oanh liệt Vũ Ngọc Nhạ tại Lộc Ninh cho “Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam” sau khi đã khai thác trọn vẹn ngài thiếu tướng!

Đảng ta có thêm một anh hùng thiếu tướng tình báo Lê Văn Tám Vũ Ngọc Nhạ.

NGƯỜI ANH HÙNG THỨ TƯ PHẠM NGỌC THẢO

Phạm Ngọc Thảo, tức Albert Phạm Ngọc Thảo, gia đình điền chủ giàu có tại Miền Nam, cha có quốc tịch Pháp, gia đình công giáo toàn tòng, ra Bắc học rồi đi theo CS.

Trở về lại Miền Nam, Phạm Ngọc Thảo nhận trách nhiệm đưa cán bộ CS từ Bắc vào Nam, trong đó có Lê Duẩn. Sau Hiệp Định Genève, y được chỉ thị ở lại Miền Nam. Vì có danh sách hoạt động CS, nên y bị Đại tá Mai Hữu Xuân giám đốc an ninh quân đội lùng bắt nhiều lần, nhưng trốn thoát.

Chỉ thị của Lê Duẩn cho Phạm Ngọc Thảo như sau: “Trở về Vĩnh Long với tư cách bỏ Việt Minh, về với Quốc Gia, bắt liên lạc với Giám mục Giáo phận Vĩnh Long Ngô Đình Thục. Và thông qua cảm tình của ông ta với gia đình, tìm cách chui sâu, trèo cao trong chế độ Ngô Đình Diệm, nắm bắt những mưu đồ chiến lược của Mỹ-Diệm báo cáo kịp thời cho Trung ương; đồng thời chuẩn bị lực lượng ngầm để phối hợp “nội công ngoại kích” cho công cuộc lật đổ chế độ Mỹ-Diệm trong tương lai, nếu việc Thống nhất Bắc Nam bằng con đường hòa bình thi hành Hiệp Nghị Genève không thành công!” (Theo hồ sơ “Tối Mật” của Cục Tình Báo Chiến lược, tập 1955-1959, lưu trữ tại văn phòng riêng của Phan Triêm-Phó Ban Tổ Chức TƯ Đảng, đặc trách Tình Báo Chiến Lược) y tìm cách tiếp cận Giám Mục Ngô Đình Thục, lấy lòng ngài, được ngài quý mến, coi như con nuôi và bảo lãnh cho đi dạy học tại trường Nguyễn Trường Tộ, Vĩnh Long.

Nhận chỉ thị, năm 1955 Phạm Ngọc Thảo ra hồi chánh, lợi dụng mối thân tình của Đức Giám Mục Ngô Đình Thục với cha ruột của mình, Phạm Ngọc Thảo đã được Đức Giám Mục Thục bảo lãnh, hai vợ chồng Thảo được sống tại Vĩnh Long. Sau đó Đức Giám Mục Thục đã tiến cử Phạm Ngọc Thảo cho Tổng Thống: “Hắn là một nhân tài, thành tâm về với Chính nghĩa Quốc gia, đề nghị Tổng thống nên tin dùng, cho hắn một vị trí xứng đáng với tài năng sẵn có, với tinh thần chiêu hiền đãi sĩ!” Nhờ sự nhiệt tình tiến cử đó mà Tổng thống Ngô Đình Diệm mới ra lệnh cho Bộ Quốc Phòng ký quyết định đồng hóa cấp Đại úy cho Phạm Ngọc Thảo.

Năm 1957, Phạm Ngọc Thảo được thăng chức Thiếu tá và cử làm tỉnh trưởng Kiến Hòa, thị xã Bến Tre. Nhân cơ hội này CSVN đã dàn cảnh cho Phạm Ngọc Thảo lập công bằng cách dựng ra cuộc nổi dậy ở Bến Tre, chiếm các địa điểm như Mỏ Cày, Giồng Trôm, Ba Tri, sau đó cho phép Phạm Ngọc Thảo đánh chiếm lại, giết nhiều Việt Cộng nằm vùng! Chiến công này, cũng đồng nghĩa với sự sát hại Việt Cộng của chính Việt Cộng nhằm lập công cho Phạm Ngọc Thảo, tạo cho Phạm Ngọc Thảo danh hiệu “Tỉnh Trưởng Sát Cộng” để mưu đồ “chui sâu treo cao” trong chính quyền VNCH.

Tương cũng nên nhắc lại rằng thời kỳ viết lách trên nguyệt san Bách Khoa với các bài chuyên về các hình thái chiến tranh nhân dân của CSVN trong thời kỳ chống Pháp, Phạm Ngọc Thảo đã làm một công hai việc. Một là đánh bóng khả năng quân sự của mình gây sự chú ý của chính quyền VNCH, hai là thông tin công khai một cách hợp pháp cho CSVN về khả năng quân sự chiến lược của quân lực Mỹ-Việt.

Để dễ chui sâu, Phạm Ngọc Thảo gia nhập Đảng Cần Lao giữ nhiệm vụ nghiên cứu về chiến lược và chiến thuật quân sự và huấn luyện quân sự cho các đảng viên đảng Cần Lao.

Tuy nhiên, chuyện không dễ như Đảng và Phạm Ngọc Thảo tưởng bở. Các hoạt động nổi bật một cách đáng ngờ của hồi chánh viên Phạm Ngọc Thảo đã không qua mắt được ngành tình báo Nhu-Diệm VNCH. Hồ sơ An Ninh Quân Đội đã biết tổng Phạm Ngọc Thảo là một điệp viên CS, nhưng Lê Duẩn và Hồ Chí Minh thì hoàn toàn không biết con bài của mình đã bị lật ngửa. Vì vậy dưới chế độ Đệ Nhất Cộng Hòa, Phạm Ngọc Thảo cũng không nắm giữ được vai trò gì quan trọng, mà hồ sơ đen thì đã rành rành trước mắt các chuyên viên tình báo VNCH.

Sau cuộc phản loạn mang tên “Đảo Chánh” ngày 1 tháng 11 năm 1963, Phạm Ngọc Thảo nhận được chỉ thị chuẩn bị phá nát chính trường Miền Nam. Sau khi xin hội đồng “Quân Nhân Cách Mạng” sang Mỹ học về quân sự một năm, làm tiền đề cho cái chức “Tổng Thống” hoặc ít nhất cũng là Tổng Tham Mưu Trưởng QLVNCH sau này. Thấy sự nguy hiểm của Phạm Ngọc Thảo Cục An Ninh Quân Đội VNCH ra quyết định thanh toán tên

điệp viên này, nhưng y và ĐCSVN vẫn không biết gì cả, vẫn hí ha hí hửng tưởng mình dựng nên được một điệp viên hoàn hảo nữa.

Vì vậy, sau khi về nước, Phạm Ngọc Thảo ra sức tạo ra các cuộc đảo chánh, nếu được chính y sẽ lên làm tổng thống sau đó giao ngót Miền Nam cho cộng sản Hà Nội.

Như đã hoạch định, CSBV sẽ chiếm Miền Nam bằng tấn công quân sự khoảng giữa năm 1965. Phạm Ngọc Thảo làm nội gián, y đã liên kết với Đại tá Cao Hảo Hón, Trung tá Lê Văn Tư, Trung tá Đặng Như Tuyết, Trung tá Lê Hoàng Thao, Thiếu tướng Lâm Văn Phát, tổ chức đảo chánh ngày 19 tháng 2 năm 1965, nhưng thất bại. Theo chỉ thị thua keo này bày keo khác, liên tục từ tháng 3, tháng 4 tháng 5 năm 1965, y cố gắng làm một cuộc đảo chánh nữa vào ngày 20 tháng 6 năm 1965, ra sức làm suy yếu tình hình lãnh đạo của Miền Nam.

Thấy rõ vai trò nguy hiểm của Phạm Ngọc Thảo như thế, nên sau nhiều lần thoát khỏi vòng vây của Đại tá Nguyễn Ngọc Loan, cục An Ninh Quân Đội và Tòa Án Quân Sự đã xử tử khiếm diện Phạm Ngọc Thảo, cùng với Lâm Văn Phát, Lê Hoàng Thao, Nguyễn Bảo Kiếm.

Tuy nhiên 3 nhân vật nói trên trừ Phạm Ngọc Thảo ra sau đó đã được giảm án và ân xá vì họ không phải là Việt Cộng. Còn Phạm Ngọc Thảo đã bị giết tại Nha An Ninh Quân Đội, đơn giản vì y là một tên điệp viên CS quá nguy hiểm, cần thanh toán sớm chùng nào tốt chùng nấy, theo lệnh của chính phủ VNCH, mà không nên đợi xét xử.

Đó là vài nét về 4 anh hùng tình báo tài ba lỗi lạc, nổi tiếng là tứ trụ tình báo tài tình của CSVN. Rất tài tình, tài tình như Lê Văn Tám vậy, nhưng tiếc thay các ngài tình báo lỗi lạc huyền thoại nói trên và vô số các ngài điệp viên CS khác, nhỏ có lớn có, đã bị chính quyền VNCH đệ nhất lần đệ nhị biết tông tông tong và bắt gàn trọn ổ.

Tóm lại các anh hùng tình báo nói trên chỉ là những anh hùng, mà con cháu đời sau khi đọc lại sẽ không khỏi lấy làm xấu hổ về cha ông của mình đã để ra quá nhiều thứ bịp bợm như Lê Văn Tám.

Cũng như thế hệ hiện tại lẫn thế hệ tương lai đã và đang đặt lại câu hỏi về gã bịp Lê Văn Tám Hồ Chí Minh. Tại sao họ lại có một loại ông cha thuộc loại sex offender, giết cả tình nhân của mình quăng xác ra đường rồi lái xe cán lên, bất kể người phụ nữ này đã có một đứa con chưa đầy một tuổi với mình. Một tên tự viết báo viết sách để ca tụng mình, một kẻ thất học, ngu dốt tham quyền cố vị và hoang tưởng, được ngoại bang dựng lên để làm viên gạch lót đường cho tham vọng bành trướng năm châu đại đồng của Stalin và Mao. Một kẻ đã bán đất biên giới Miền Bắc của tổ tiên để đổi lấy tiền bạc vũ khí chiếm cho được Miền Nam Việt Nam, thực hiện cuộc chiến “Chống Mỹ Cứu Nước” tức là cuộc

chiến ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô và Trung Quốc, một kẻ đã đệ trình đề án “Cải Cách Ruộng Đất” giết gần 200 ngàn đồng bào Miền Bắc năm 1952 lên đồng chí Stalin kính mến, sau khi đã được đồng chí Lưu Thiểu Kỳ chỉ đạo. Nhân thành tích CCRĐ này, Hồ Chí Minh đề nghị xin Stalin ban thưởng cho một số xe tăng vũ khí để chống Mỹ cứu nước!

Một kẻ như thế đã được CSVN và các thế hệ đạo đức XHCN tôn làm cha già dân tộc trọn đời trình tiết để lo cho đất nước Việt Nam!

cộng sản đã thua trên mặt trận quân sự lẫn mặt trận tình báo đối với chính phủ VNCH, nhưng chúng đã thắng vì sự phản bội của các chính trị gia phản chiến Hoa Kỳ tại Washington, D.C. Trong đó có những kẻ chẳng biết gì về chính trị, chỉ biết chống chiến tranh, Mỹ phải cắt viện trợ cho Miền Nam ngay lập tức. Chẳng hạn như Tom Downey 26 tuổi thuộc tiểu bang New York, người chưa từng có một nghề nghiệp gì vẫn còn ở nhà với mẹ. Cái quốc hội có tên “hậu Watergate” này đã đột ngột cắt sạch viện trợ cho Miền Nam, bội ước lại lá thư hứa trợ giúp Miền Nam nếu bọn CS vi phạm Hiệp Định Paris của Tổng Thống Nixon, trong lúc Mao Trạch Đông ra sức đổ hàng tỷ tỷ đô-la và hàng trăm ngàn lính Trung Cộng vào cuộc chiến này. Như chính vợ Lê Duẩn đã xác định: “Trong chiến dịch mùa xuân 1975, “mấy ông đòi tự đem 500 chiến xa vào Miền Nam, nhưng anh Ba không chịu, vì như vậy thì không phải là mình giải phóng Miền Nam”

Trung Cộng đã chiếm được Miền Nam, chứ không phải CSVN chiếm được Miền Nam.

Xin mượn lời Tổng Thống Ngô Đình Diệm nhận định về cái gọi là chiến thắng của CS năm 1975 như sau:

“Chúng ta hiện nay đang tiếp tục cuộc chiến đấu lớn lao để hoàn thiện nền độc lập của quốc gia chúng ta và để đảm bảo tự do của nhân dân chúng ta. Cuộc đời của chúng ta, tự do của chúng ta, hạnh phúc của chúng ta và cuộc đời, tự do, và hạnh phúc của con cháu chúng ta đều phụ thuộc vào cuộc chiến đấu này. Nếu Việt Minh thắng trong cuộc đấu tranh này, quốc gia thân yêu của chúng ta sẽ biến mất và nước chúng ta sẽ chỉ được đề cập đến như là một tỉnh phía nam của Trung Cộng.” Tổng Thống Ngô Đình Diệm phát biểu nhân dịp khánh thành Đập Đồng Cam ở Tuy Hòa vào ngày 17 tháng Chín, 1955:

Xin lập lại, Trung Cộng đã chiếm được Miền Nam chứ không phải CSVN. CSVN chúng là một đám tay sai bán nước, những dân biểu phản chiến Hoa Kỳ chúng là một đám phản bội. Quân và dân Miền Nam đã bị trói tay trước họng súng của Trung Cộng cầm bởi bàn tay CS Bắc Việt. Ngoài ra, Quân và Dân Miền Nam chúng ta chưa bao giờ thua trên mặt trận tình báo lẫn quân sự.

Xin cảm ơn tất cả quý vị đã đọc lời chia sẻ này. Chúng ta đã và sẽ luôn luôn quyết tâm cảnh giác và vạch trần bộ mặt thật của cộng sản VN, Điều này vĩnh viễn không bao giờ là điều thừa.

Houston ngày 23 tháng 7 năm 2017
Chu Mỹ Dung, DDS

Nguồn: Internet E-mail by LT chuyển

Đăng ngày Thứ Ba, July 25, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH